

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 21.094 van 23 december 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 31 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juli 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYSSE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bent u een Russisch staatsburger van Kabardijnse origine en bent u afkomstig uit de stad Terek, Kabardino-Balkarië.

Van 2002 tot midden oktober 2005 zou u in Naltchik hebben gestudeerd en verbleven.

U bent niet politiek actief, noch lid van een religieuze organisatie.

In 2002 zou u aan uw faculteit in Naltchik kennis hebben gemaakt met twee Kabardijnse studiegenoten, X en X. Zij waren praktiserende moslims en zouden u veel over de islam hebben verteld. U besloot om praktiserend moslim te worden en zou elke vrijdag naar de moskee van Naltchik zijn gegaan.

Op 13 oktober 2005 voerden rebellen een aanval uit op politiediensten in Naltchik. In de nasleep van deze aanval zou u op 18 oktober 2005 samen met vele anderen zijn meegenomen door de politie voor ondervraging. Tijdens uw ondervraging zou men van u hebben geëist uw betrokkenheid bij de raid te bekennen. Er zouden u foto's zijn getoond met

de vraag of u de betrokkenen herkende. Tijdens uw verhoor zou u zijn mishandeld. De volgende ochtend werd u vrijgelaten met de melding dat u uw studies moest voortzetten, maar zou uw intern paspoort niet hebben teruggekregen.

Na uw vrijlating zou u de lessen hebben hernomen. Een week na uw vrijlating zou u van uw vriend, Vitchislav Abazov, die aan het hoofd staat van de narcotica-afdeling van de regio Terek-Maïsk, hebben vernomen dat u beter onderdook. U vertrok naar een schapenkwekerij van uw Balkaarse vriend, Eldar Bipayev, in het dorp Novoya Balkaria.

Op 13 december 2005 zou uw moeder zijn opgepakt door de politie en sindsdien spoorloos zijn verdwenen. U zou dit van Vitchislav Abazov hebben vernomen. Hij zou het nieuws op zijn beurt van de burens van uw moeder hebben vernomen.

Nadat u op 10 april 2008 telefonisch van Abazov vernam dat u op een onofficiële lijst van de FSB van Naltchik stond als zijnde een Wahabiet die moest geliquideerd worden, zou u besloten hebben het land te verlaten. Vitchislav Abazov zou uw reis naar België hebben geregeld. Op 19 april 2008 zou u in Terek in een vrachtwagen zijn gestapt die u naar Wit-Rusland bracht. In Wit-Rusland zou u in een andere vrachtwagen zijn overgestapt die u tot België bracht.

Op 22 april 2008 zou u in België zijn aangekomen en nog diezelfde dag diende u hier een asielaanvraag in.

U bent in het bezit van een kopie van uw rijbewijs. U meent in uw land nog te worden gezocht omdat u vanuit België van uw vriend, Astemir Ansokov, vernam dat uw burens vaak een wagen met donkere ruiten aan uw woning opmerken. Na uw gehoor op het Commissariaat-generaal stuurde u een brief waarin u meldt dat u niet aan een kopie van uw Russisch paspoort kan geraken.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten ten aanzien van u niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst kan geen enkel geloof gehecht worden aan uw bewering de Russische Federatie te hebben verlaten zonder enig geldig reisdocument.

U verklaarde vanuit de Russische Federatie via Wit-Rusland met twee vrachtwagens gereisd te hebben, enkel in het bezit van een rijbewijs. Tijdens uw reis zouden nooit grens/vracht/identiteitscontroles hebben plaatsgevonden (gehoor Commissariaat-generaal p.15, 19).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat niet EU-burgers bij binnenkomst van het Schengengebied onderworpen worden aan strenge individuele controles. Voor binnenkomst in de Schengenruimte dient u als niet EU-burger hetzij in het bezit te zijn van een geldig reisdocument en/of geldig Schengenvisum, hetzij een asielaanvraag in een zogenaamd grensland zoals Polen, Tsjechië of Slowakije in te dienen.

Gelet op het risico om aan de grenzen aan (identiteits)controles en bevragingen te worden onderworpen met betrekking tot uw persoon en uw (reis)bedoelingen kan dus worden verwacht dat u dus voorbereid zijn met betrekking tot de gegevens vermeld in het door u gebruikte paspoort en u hieromtrent ook details zou kunnen verstrekken.

Op 15 januari 2003 werd in uitvoering van het Dublin II-akkoord de Europese gegevensband, EURODAC, waarin de vingerafdrukken van iedere asielzoeker die de Europese Unie binnenkomt ingevoerd worden, in gebruik genomen. Via dit systeem kan en wordt onmiddellijk nagegaan of een persoon al dan niet eerder asiel heeft aangevraagd in één van de EU-landen. Dit impliceert dat personen die – zoals u – niet herkend werden door het EURODAC systeem, niet eerder in een ander land van de EU asiel hebben aangevraagd en aldus in het bezit moeten zijn van een geldig reisdocument en/of internationaal paspoort met een geldig visum om de Eurozone te kunnen betreden.

Uw verklaringen nooit een internationaal paspoort gehad te hebben komen dan ook ernstig in het gedrang.

Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen gedurende jaren geen nood te hebben gehad aan een geldig identiteitsdocument (uw intern Russisch paspoort), geen enkel geloof kan worden gehecht (gehoor CGVS p. 17, 18). In de Russische Federatie bestaat immers een identificatieplicht voor alle onderdanen vanaf 14 jaar. Een (intern) paspoort blijft tot heden een zeer belangrijk document in het dagelijkse leven in de Russische Federatie en men is ernstig gehinderd in zijn deelname aan het maatschappelijke leven indien men niet over een geldig paspoort beschikt. Het niet in het bezit zijn van een geldig identiteitsbewijs is een bestuursrechtelijke overtreding en kan bestraft worden met een geldboete.

Aangezien het voor Russische staatsburgers moeilijk zal zijn om zonder identiteitsdocumenten normaal te functioneren binnen de Russische maatschappij, mag er verwacht worden dat alle Russische staatsburgers er steeds op zullen toezien dat ze in het bezit zijn van deze documenten. Indien ze, om welke reden dan ook, niet beschikken over geldige identiteitsdocumenten, dan mag verwacht worden dat ze steeds een maximale inspanning zullen leveren om deze alsnog te verkrijgen.

Uw na het gehoor toegezonden verklaring dat u geen kopie van uw intern paspoort kan bekomen omdat u er niet in slaagt uw vriend, Abazov Vitichislav, telefonisch te contacteren en u niemand anders vertrouwt, kan niet als afdoende worden weerhouden.

U verkeerde immers ook steeds in de mogelijkheid om uw jeugdvriend, Eldar Bipayev, bij wie u sedert uw onderduiken in 2005 tot uw vertrek naar België in 2008 zou hebben verbleven (gehoor CGVS p. 8, 9, 12, 13) te contacteren. Er kan immers worden aangenomen dat, wanneer u drie jaar bij een jeugdvriend kan onderduiken, ook deze persoon te vertrouwen is.

Daarnaast moet vastgesteld worden dat de door u aangehaalde aanhouding op 18 oktober 2005 dient gekaderd te worden in het onderzoek naar de rebellen die enkele dagen voordien in Naltchik acties hadden ondernomen tegen verschillende overheidsgebouwen.

U verklaarde één nacht te zijn vastgehouden nadat u samen met verschillende andere personen was gearresteerd. U haalde zelf aan dat er een verband was met de terroristische actie van de rebellen enkele dagen eerder (gehoor CGVS p. 33). U werd na ondervraging gewoon vrijgelaten zonder iets te hebben moeten ondertekenen. Er werden verder ook geen juridische stappen tegen u ondernomen en voordien had u nooit problemen met uw autoriteiten (gehoor CGVS p. 39, 45).

Derhalve kan de door u aangehaalde éénmalige vasthouding gedurende 24 uur bezwaarlijk worden gelijkgesteld met een daad van vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Uw bewering dat u op een onofficiële lijst van de autoriteiten zou staan om geliquideerd te worden, is niet gestoeld op objectieve feiten (gehoor CGVS p. 20, 40). U zou dit feit hebben vernomen van een vriend die werkzaam is bij de politie, maar u weet niet hoe uw vriend, die bij de narcoticabrigade werkt, op de hoogte was van interne gegevens van de antiterrorisme afdeling (gehoor CGVS p. 21-22).

In dit verband dient nog toegevoegd te worden dat uw bewering dat uw moeder zou zijn verdwenen nadat ze werd meegenomen door de politie (gehoor CGVS p. 4 en 40), niet onderbouwd is door enig objectief gegeven. U stelde louter van derden te hebben vernomen dat uw moeder werd meegenomen en sedertdien verdwenen is.

U ondernam echter zelf geen enkele poging om iets over uw moeder te vernemen. Meer nog, u verklaarde zelfs nooit een officiële melding van haar verdwijning te hebben gedaan.

Enige verklaring voor uw nalatigheid kon u echter niet geven; u stelde louter niet te weten waarom u nooit aangifte van haar verdwijning heeft gedaan (gehoor CGVS p. 40-41).

Voorts is het opmerkelijk dat uw kennis van de islam summier is, hoewel u verklaarde een praktiserende moslim te zijn en veel over de islam te hebben vernomen uit godsdienstige literatuur en van religieuze vrienden (gehoor CGVS p. 23, 24, 30, 31).

Zo verklaart u tot de sjiïetische strekking binnen de islam te behoren en een shafiïet te zijn (gehoor CGVS p. 2).

Personen die zich tot de shafiïetische rechtsschool (madhhab) rekenen kunnen echter nooit shiïet zijn. De shafiïeten zijn immers sunniëten.

Gevraagd naar het verschil tussen sunnieten en sjiieten, verklaarde u dat ze tijdens het bidden een verschillende vingerbeweging uitvoeren. Van andere verschillen bleek u niet op de hoogte (gehoor CGVS p. 29, 30).

In werkelijkheid is het verschil historisch/politiek gegroeid. Daar waar de sunnieten de kalief Abu Bakr als eerste legitieme opvolger van de profeet Mohammed zien, is voor de sjiieten op de eerste plaats imam Ali de legitieme opvolger van de profeet. Imam Ali is voor de sjiieten dan ook de belangrijkste figuur.

Gevraagd naar een belangrijk historisch/religieus figuur bij de sjiieten, kon u niemand opnoemen (gehoor CGVS p. 29).

Hoewel u verklaarde op de hoogte te zijn van de verschillende rechtsscholen (madhahib), kende u, met uitzondering van de shafiïetische rechtsschool, geen enkele andere rechtsschool bij naam (gehoor CGVS p. 28). U kon voorts slechts drie van de vijf zuilen van de islam benoemen (gehoor CGVS p. 29). Van iemand die beweert elke vrijdag naar de centrale moskee te zijn gegaan is het bovendien merkwaardig dat hij de straat waarin de moskee zich bevindt, niet kent. U verklaarde nochtans dat er in Naltchik slechts één moskee was (gehoor CGVS p. 24). De naam van de hoofdimam van die moskee kende u evenmin (gehoor CGVS p. 28).

Gelet op bovenstaande vaststellingen, komt uw bewering door uw autoriteiten als moslimextremist te worden aanzien, op de helling te staan.

Aan de door u neergelegde kopie van uw rijbewijs kan geen enkele bewijswaarde worden gegeven. Bepaalde gegevens op dit document komen niet overeen met uw verklaringen. Zo verklaarde u in Kabardino-Balkarië (Terek) te zijn geboren (gehoor CGVS p. 16). Op uw rijbewijs staat nochtans dat uw geboorteplaats de Noordelijke-Ossetische Autonome Sovjetrepubliek zou zijn.

Geconfronteerd met deze vaststelling, stelde u enkel dat de gegevens van uw rijbewijs uit uw intern paspoort waren overgenomen en dat uw moeder vroeger in Noord-Ossetië studeerde (gehoor CGVS p. 17).

Deze uitleg is weinig afdoende, gezien die geenszins verklaart waarom u een andere geboorteplaats zou opgeven dan deze die in uw paspoort zou staan.

Gevraagd welke dienst uw rijbewijs uitgaf, bleef u een antwoord schuldig (gehoor CGVS p. 15).

Over het feit dat u eind oktober 2007 – toen u al twee jaar was ondergedoken uit angst voor arrestatie – zonder in het bezit te zijn van een geldig intern paspoort, toch een rijbewijs kon afhalen, beweerde u dan weer dat u het document verkreeg dankzij connecties van uw vriend Eldar bij de betreffende dienst. Hij had u immers gezegd dat u 's morgens vroeg naar de dienst moest gaan om geen problemen te krijgen (gehoor CGVS p. 16, 42, 43).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De Raad stelt vast dat de feiten, zoals beschreven in de bestreden beslissing, niet worden betwist.

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 29 juli 2008 een schending aan van de motiveringsplicht.

De inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoeker valt uiteen in twee delen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren

met de middelen die het recht hem verschaft (R.v.St., X, nr. 167.408, 2 februari 2007; R.v.St., X, nr. 167.852, 15 februari 2007).

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

2.2. Verzoeker situeert in zijn verzoekschrift de gewapende aanval van 13 oktober 2005 in en om Naltchik. Verder verwijst hij in het algemeen naar bepaalde gebeurtenissen in de Kaukasus, zijnde verdwijningen, oneerlijke processen, marteling en willekeurige detentie. Verzoeker meent dat deze omstandigheden niet in overweging zijn genomen bij het nemen van de betreden beslissing.

Verzoeker stelt inderdaad niet in staat te zijn geweest om een kopie van zijn binnenlands paspoort te bekomen omdat dit in beslag werd genomen en alleen zijn vriend die bij de narcoticabrigade werkt, in staat zou geweest zijn hem een kopie te bezorgen; dit was volgens hem evenwel niet mogelijk.

Verzoeker laat gelden logischerwijze geen bewijs te kunnen afleveren voor het feit dat hij op een lijst van de FSB staat; hetzelfde geldt volgens hem voor de verdwijning van zijn moeder. Hij werpt tevens op dat hij pas als student met de Islam in contact kwam en dat het bijgevolg normaal is dat hij er geen grondige kennis van had.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker de vaststellingen in de bestreden beslissing niet betwist. Deze blijken uit het administratief dossier en werden correct geïnterpreteerd door de Commissaris-generaal.

Verzoeker slaagt er niet in deze vaststellingen te weerleggen of om te buigen.

Wat betreft de algemene situatie in de Kaukasus en aangaande de bedoelde aanval, moet worden opgemerkt dat een asielaanvraag steeds individueel wordt onderzocht wat inhoudt dat verzoeker zijn vrees in concreto aannemelijk moet maken. Verzoeker blijft daartoe in gebreke; een weergave van een algemene situatie volstaat daartoe niet.

Verzoekers herhaling aangaande het niet bekomen van zijn intern paspoort, weerlegt de motivering niet wanneer deze terecht stelt dat verzoeker zijn jeugdvriend waarbij hij onderdook, kon contacteren. Verzoeker liet dit na wat duidelijk een tekortkoming aan de medewerkingsplicht uitmaakt. Dergelijke houding is bovendien niet verenigbaar met een gegronde vrees voor vervolging.

Zo verzoekers verklaring dat hij geen effectief bewijs kan voorleggen omtrent zijn vervolging door de FSB nog kan aangenomen worden, blijft de vaststelling dat hij noch een bewijs aangaande het verdwijnen van zijn moeder bijbrengt, noch enige poging heeft gedaan om haar op te sporen.

De bevindingen inzake het gebrek van verzoeker aan kennis omtrent wezenlijke -zowel religieuze als praktische- aspecten van zijn geloofsbeleving, blijken uit het administratief dossier; deze verhinderen geloof te hechten aan zijn beweerde diepe geloofsbeleving, wat in strijd is met zijn verklaring een praktiserend moslim te zijn.

Het ter zitting neergelegde document van de Federale Gerechtelijke Politie te Brussel dat stelt dat verzoekers rijbewijs overeenkomt met een specimen, wijzigt niets aan voormelde vaststellingen.

De overige motieven of onderdelen hiervan worden niet betwist, bijgevolg blijven ze staande. De Raad maakt deze tot de zijne.

2.4. Gelet op wat voorafgaat, is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingdefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

3.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980. Een loutere algemene en vage verwijzing naar de situatie in de beweerde regio van herkomst is daartoe onvoldoende.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat bij gebrek aan bewijs -het voormeld rijbewijs kan daartoe ook niet in aanmerking genomen worden-, de recente herkomst van verzoeker niet vaststaat, bijgevolg kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 23 december 2008 door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE